

DISCUSSIONUM PERIPATETICARUM
TOMI III LIBER III

Aristotelicae contra Pythagoreos obiectiones
earumque solutiones

5

Pythagoreos nomine hoc non uno in loco Aristoteles est persecutus, eas persecutiones quotquot poterimus perpendemus, ut cognoscatur an aequiori in hosce viros animo quam in praecedentes 7 philosophos magnos fuerit ac quantum ab his quoque
10 voluerit discrepare. Rem ergo aggrediamur.

Singulis fere annis in Italicis Peripateticorum scholis quaestio de sex coeli distantibus, quae est apud Aristotelem libro De coelo 2. magnis ingeniorum contentionibus agitur. Nemo tamen, quod quidem ipse audiverim aut cuius scripta legerim, id quod in ea
15 quaestione est, animadvertit. Habet Aristoteles eo libro capite 2. haec verba:¹ *Ideo Pythagoreos quis admiretur, quod duo sola haec principia dixerint, dextrum et sinistrum, quatuor vero reliquerunt, cum non sint minus principalia.* Quatuor autem haec principia eos non reliquisse ipsemet sub finem capitis eiusdem attestatur his
20 verbis:² *Vel sicut Pythagorei aiunt: [307] illi enim nos sursum faciunt et in dextra parte, eos vero qui ibi sunt, deorsum et in sinistra.* Si ergo Pythagorei ponunt sursum et deorsum, duo de quatuor quae dicebantur ab eis relictas, qua veritate accusantur quatuor eos omis-
sisse? Imo vero sex omnes positiones et agnoverunt et docuerunt

¹ Διὸ καὶ τῶν Πυθαγορείων ἂν τις θαυμάσειεν ὅτι δύο μόνως ταύτας ἀρχὰς ἔλεγον, τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερόν, τὰς δὲ τέτταρας παρέλιπον [παρέλειπον] οὐδὲν ἦττον κυρίας οὔσας· [ARIST. Cael. 285a.10 – 13]

² ἢ ὡς οἱ Πυθαγόρειοι λέγουσιν, ἐκεῖνοι [ἐκεῖνον] γὰρ ἡμᾶς ἄνω τε ποιοῦσι καὶ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, τοὺς δ' ἐκεῖ κάτω καὶ ἐν τῷ ἀριστερῷ. [ARIST. Cael. 285b.25 – 27]